

Ærede Medlemmer vil se, at man fuldstændig kan anerkende Landstingets principielle Standpunkt og dog faa rettet denne lille Mangel. Jeg ved ikke, om den er blevet bemærket i Landstinget, men man vil i alt Fald kunne rette den ved formulere § 1 B. saaledes: „Enhver Virksomhed paa Landjorden — der ikke indgaar under A. —, ved hvilken der benyttes Maskineri, som sættes i Bevægelse ved Damp, Gas, Petroleum, Elektricitet eller anden lignende mekanisk Bevægkraft, og som staar eller efter den gældende Lovgivning burde staa under det offentliges Tilsyn“. Der er herved ikke foretaget nogen principiel Ændring, og Landstingets Betænkkelighed kan altsaa ikke genopstaa her, men det var maaske dog Umagen værd at sætte nogle Føletraade i Bevægelse for at erfare, om ikke denne principielt fuldstændig indenfor Loven faldende Ændring kunde gennemføres ved eneste Behandling i Landstinget for, hvis det var muligt, at vedtage den her i Tinget, og jeg vil henvende mig til den højtærede Indenrigsminister med Anmodning om Oplysning om, hvorvidt dette Forhold har været under Omtale i Landstinget.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg takker for de forskellige Ordføreres Tilslutning til Lovforslaget, som altsaa kan ventes gennemført. Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) har udtrykt sin Tvivl om, hvorvidt den Slutningssætning, der indførtes i Landstinget, dækker Landstingets Hensigt, og mente, at der i Stedet for, at Bemærkningen om, at disse Virksomheder staar under Tilsynet, kunde tilføjes: staar eller burde staa under Tilsynet. (Ivar Berendsen: Efter den gældende Lovgivning!). Jeg forstaaer det ærede Medlem saaledes, at han mener, at naar der i Sætningen staar „staaende under Tilsyn“, menes: „faktisk staaende under Tilsynet“. (Ivar Berendsen: Ja!). Jeg har rigtignok forstaaet det saaledes, at Sætningen havde Henblik paa, at Virksomheden efter Lovgivningens Regel staar under Tilsynet. Men det kan jo overvejes, om Forholdet maaske kunde udtrykkes tydeligere. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det ikke er nødvendigt.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Da Ordføreren for Forslagsstillerne til det under Nr. 4 paa Dagsordenen opførte Lovforslag er syg, skal jeg lade denne Sag gaa ud af Dagsordenen.

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om militære Personers Skattepligt.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2405).

Ordføreren for Forslagsstillerne (Andreasen): Det Lovforslag, jeg skal have den Ære at anbefale til Vedtagelse her i Tinget, er en god gammel Bekendt. Det har været fremsat her i Tinget i Samlingerne 1910—11, 1911—12, 1912—13 og blev i hver af disse Samlinger efter en Førstebehandling sendt til et Udvalg. Dette Udvalg arbejdede vel med Sagen, men det er sikkert rigtigt, naar det ved en tidligere Behandling her i Tinget blev gjort gældende, at disse Udvalg i Virkeligheden var bestemte til at være Begravelsesudvalg. I hvert Fald naaede man aldrig saa vidt, at der kom en Betænkning, og selvfølgelig skyldtes dette ikke Forslagsstilleren, men den daværende Regeringsmajoritet indenfor Udvalget. Man kan altsaa ikke i dette Tilfælde sige, at alle gode Gange er 3, idet det ikke er lykkedes at føre Sagen igennem efter Behandling i 3 Rigsdagsamlinger, men det er min Overbevisning, at det denne Gang skal lykkes, thi de Partier, der har staaet stærkt paa Kravet om, at de militære Embeds- og Bestillingsmænd i Henseende til Skattepligt skal ligestilles med andre Borgere, er nu glædeligvis blevet saa stærke i dette Ting, at de i alt Fald er i Stand til her at føre et Lovforslag af denne Beskaffenhed igennem de sædvanlige Stadier, saa at Sagen naar op til det andet høje Ting. Det er min Tro, at Landstinget da ikke vil kunne modsætte sig det Hovedprincip, der ligger til Grund for Lovforslaget.

Jeg kan ikke finde noget som helst, der taler for, at man skal blive ved at opretholde en Uretfærdighed som denne, at en hel Række højt lønnede og pensionsberettigede Embeds- og Bestillingsmænd skal være fri for at bære deres Del af de Samfundsbyrder, der paahviler alle andre. Det er gjort gældende, navnlig naturligtvis fra en Del af de interesserede, at man ikke kunde gennemføre en Lov som den her foreslaaede uden at maatte give